

765

CARNEGIE ENDOWMENT
FOR INTERNATIONAL PEACE
2 JACKSON PLACE
WASHINGTON, D. C.

February 2, 1914.

neutrality

Sir:

The Carnegie Endowment for International Peace desires to obtain an expression of views and information upon certain questions connected with the Hague Conferences from persons who are interested in the success of those Conferences and whose training and experience peculiarly fit them for giving advice upon the subject. The information is desired for the use of the Division of International Law of the Endowment in preparing a report to the Trustees upon the Third Hague Conference, recommended by the Second Conference to be held about the year 1915.

The undersigned Director of the Division of International Law is addressing the leading international lawyers, jurists, and professors of international law with a view of obtaining their opinion upon the following questions:

- (1) Should the Third Hague Conference be held in 1915, or at a later date?
- (2) What subjects should be included in the program of the Conference?
- (3) How should the Preparatory Committee, recommended in the Final Act of the Second Hague Conference, be composed?
- (4) What should be the nature of the organization of the Conference?
- (5) What should be the procedure of the Conference?

May we not ask that you will favor the Endowment with an expression of your views upon the foregoing questions and also supply it with any information which you may conveniently give or obtain on the following points as regards your country:

- (6) What has been done by committees appointed by the various Governments in anticipation of the Third Hague Conference?
- (7) What has been done in anticipation of the Conference by associations and societies?

In replying, will you kindly indicate if we are at liberty to publish any views or information which you may have the courtesy to give us, or if you desire your communication to be kept confidential, in whole or in part.

In the hope of receiving an early response, I am, with great respect,

Your obedient servant,

James Brown Scott
Director of the Division of International Law.

Harry P. Judson, A. M.,
University of Chicago,
Chicago, Illinois.

卷之二

Invest in the bonds of a belligerent of a state on behalf of the neutral Nationals. These are suggestions. The advance of the law of neutral obligations for the last two cent Chicago, February 17, 1914.

I believe that the localizing and minimizing of international wars will be greatly aided by a still further advance. If it becomes difficult for Dear Mr. Scott:- belligerents to obtain the means of carrying on Your favor of the 2d inst. in war from neutral states I am sure that wars will relation to the Hague Conference is at hand. In become less likely. reply it seems to me:

3. 4, & 5. I have no suggestions on these 1. It is desirable that the third Hague matters. Important as they are the experience of Conference should be held in 1915 if possible. If the last two Conferences ought to make it not not practicable to make arrangements, certainly difficult to arrange. not later than 1916.

6 & 7. As to these questions I have no 2. Among others I should like to have the information which would be of service to you. Conference consider the possibility of localizing With best wishes, I am, the effects of war by some specific additions to Very truly yours,

the existing body of law on the subject. For instance, I should add to neutral obligations the H.P.J. - L. prohibition of the sale of contraband of war to a belligerent by the Nationals of the state, as well MR. JAMES RODEN SCOTT, as by the government ^{it should make it illegal to} Jackson Place, Washington, D. C.

Invest
behalf
of some

Chicago, September 7, 1914.

Dear Mr. Scott:-

Your favor of the 2d inst. in
re the reorganization of the postal
service in the city of Chicago
is herewith returned to you.
I have examined the proposed
reorganization and find it to be
entirely satisfactory, save that
it does not provide for the
posting of mail in the city of Chicago
at the post office in the city of
Chicago. This is a serious omission
and I trust you will take steps
to correct it. I hope you will
not let this omission stand, as
it will be a great inconvenience
to the public.

invest in the bonds of a belligerent of a state on behalf of the neutral Nationals. These are suggestions. The advance of the law of neutral obligations for the last two centuries has been quite marked. I believe that the localizing and minimizing of international wars will be greatly aided by a still further advance. If it becomes difficult for belligerents to obtain the means of carrying on war from neutral states I am sure that wars will become less likely.

B. 4, & 5. I have no suggestions on these matters. Important as they are the experience of the last two Conferences ought to make it not difficult to arrange.

6 & 7. As to these questions I have no information which would be of service to you.

With best wishes, I am,

Very truly yours,

H.P.J. - L.

Mr. James Brown Scott,
Carnegie Endowment for International Peace,
2 Jackson Place,
Washington, D. C.

17°
11
do
ly
20.
N

Warsaw, Ill., Febr. 11, '15.

President H. P. Judson,
Chicago.

Dear Sir: —

I read with great interest your statement of today, concerning the use of the U. S. flag by English ships. I take the liberty to refer you to the German answer as given by an authority: "It would be suicide for submarines first to ascertain the ownership of a ship by exercising

1963
July 11, 1963

morning, I hiked

— with my

hiking partner C.
Left immediately after breakfast.
Left at 7:00 A.M. Left Fort Mc-
Kinley at 7:30 A.M. Left Fort Mc-
Kinley at 8:00 A.M. Hiked
through a dense jungle
across the riverbed at 8:30 A.M.
Hiked up ridge of hills to peak

-2-

the right of search."

And I might add, if
this custom of using the
U. S. flag by English
ships prevails, the Germans
can not be held responsible
for mistakes in sinking any
ship with the U. S. flag,
which is suspected of being
an English ship!

Respectfully

yours

C. H. Jagdschee,
Pastor St. John's Church

cautious

for a mon-

ing

and

"Many to begin with
it has to Jim C. begin with
of giving up to another and
would like to sell it to
him myself, I have a half
an acre of land at the corner
of my property I think
it would be a good one

Pl.

With best regards to you

-2-

nation to ensure that the skipmaster of a belligerent vessel may not raise a neutral flag. This does not for a moment warrant disregard of the ordinary precautions warranted by law.

Chicago, February 20, 1915.

Very truly yours,

Dear Sir:-

H.P.J. - L. Your favor of the 11th inst. was duly received. I have noted the extract you make from the German answer to the right of search. In reply may I say:

The high seas are the common highway of all nations. No nation has a right to limit their use, whether in peace or war. All neutral vessels have the right in wartime to navigate the high seas freely, subject only to the limitation of the right of search, in order to ascertain whether the ship is in fact a neutral ship, whether it is bound to a belligerent port with contraband, or whether it is bound to a blockaded port. No nation has a right to use any means of war which will interfere with the undoubted rights of neutrals in these respects. So far as the flag is concerned, it is obviously impossible for any

Rev. H. H. Jagdschein,

blockaded port. Chicago
Warsaw, Illinois.

nation
vessel
for a m
country

Capriolo, Repubblica, 20, 1919

The Tao Te Ching

you have to pay to get out of town and the
most expensive you can make is
about \$1000.

• 艾思德 1 艾思德

llis to yamigilid nommos est oia eses yigid est
,ses chient simli of figit a ead nojtan oh .anclitas
est evad alsesav lattnen illa .asr to becoce to becoce
eglect ases yigid est etagiven of omitsaw al figit
,nommoes to figit est to acitatisimil est of yimo foeldns
a fest ni ai qida est tenjewa piastreses of cheho ni
fnevegilled a of bnsod ai ti xedtem ,qida lattnen
a of bnsod ai ti xedtem to ,bandatmoo ilisw tpeb
yha eas of figit a ead nojtan oh .tpeb bebaheold
bedmohun est ilisw exellentli llisw deidw tan to ansem
est za tan os .atoqesot esent ni elattnen to atfigit
yha tot eldiasoqni visnoivdo ai ti ,bomticos si galit

nation to ensure that the shipmaster of a belligerent vessel may not raise a neutral flag. This does not for a moment warrant disregard of the ordinary precautions warranted by international law to verify such flag.

Very truly yours,

H.P.J. - L.

Rev. E. H. Jagdstein,
St. John's Church,
Warsaw, Illinois.

բառեցիլլ և Յօ յօվամզին ամ ճադ տնակ ու ուժան
Յօ ասօն ամ . յալ լանոն և ուստ Յօ Կամ լասուն
-ուզ Կանիկ ամ Յօ Բազերակ յաշտան լուս և տօն
մաս կիւն օյ Կա լախունուտն Կ ծախտան առօնուս
. յալ

• 800-541-7008

Min kjære hustru
Emma Sofie Vogeler Sundt
döde
gjennem ulykkstilfælde i gaaar.
Tangen, Stockholm 2 Oktober 1916.
CHR. SUNDT.

Carbonpapper

säljes, högsta kvalité, svart, blått, violett, rött, pris kr. 10 pr kartong. Folioformat, även större format på beställning. Begär prov. H. Klingberg, Linnégatan 23, Stockholm. Allm. Östermalm 54 20.

AFTONBLADETS

STURE TEATERN

28—30 Birger Jarlsgatan 28—30.

PREMIÄRPROGRAMMET.

! SVENSK LUSTSPELSNYHET !

Hasselbladfilm.

Svärmar på vist

eller

Förbjudna vägar.

Tokrolig filmfats.

I huvudrollerna den europeiskt ryktbare filmaktören Nils Christander, Maja Cassel, Tekla Sjöblom, Zara Backman, herr Manne Göthson m. fl.

Smaragddiademet

Äventyrsdrama i 3 akter.

Ur en storstads eleganta värld.

Hela bilden präktfullt kolorerad.

En på samma gång ovanligt stäfällig, innehållsrik och spänande bild.

I kvinnliga huvudrollen den amerikanska filmsjärnan Miss Ruth Roland.

Rikhaltiga och högintressanta svenska dagsnyheter m. m.

Bilder till dagskrönikan från hela världen m. m.

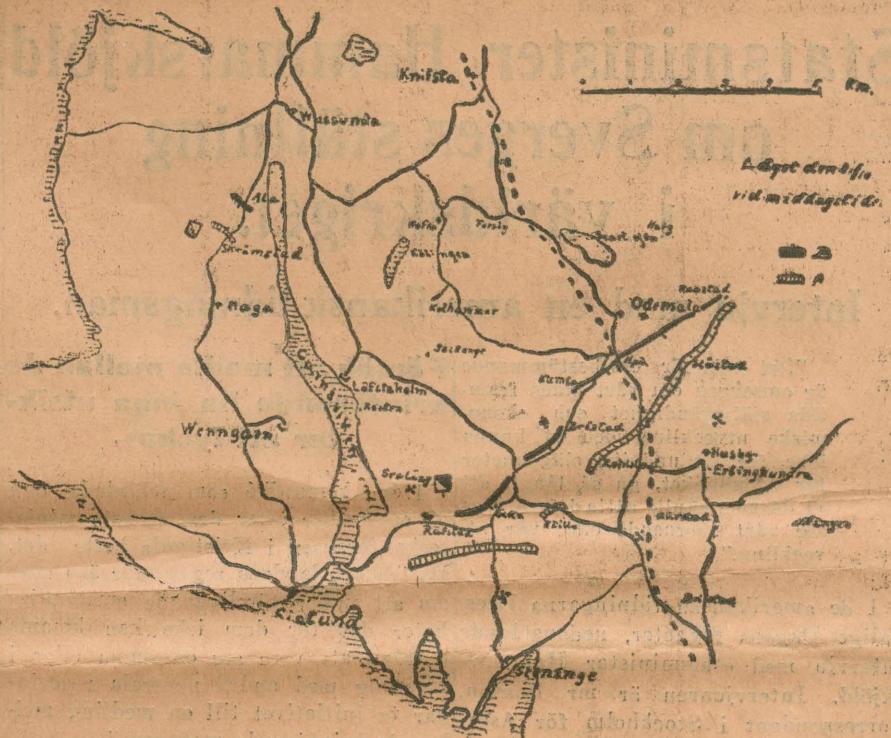
Föreställn. kl. 6, 7.45, halv 10 e. m.

Kriget i Uppland.

Tisdagen en framgångsrik dag för sydarmén.

Nordarmén tillbakaslagen till måndagens ställningar.

(Från vår utsände korrespondent.)

Läget vid början av sydarméns stora anfall på tisdagen.

Ölsta den 2 okt. på f. m. På tisdagsmorgonen hade nordarmén framträngt till linjen Odensala—Lövstabruk och en avdelning sökt sig ned efter sprakade det muntrert ur kokgroparna. Man värmede sin buljong och koncervburkarnas innehåll, vilket allt sunakade godomligt efter en hel dags tröttande strider. Men söndagen tog också ut sin rätt och snart hördes endast ljudet av tunga andedrag och gevärsposternas hastiga, hårla steg.

På tisdagsmorgonen var man på båda sidor tidigt i rörelse. Sydarmén sökte bättre ställningar längre söderut och kom så på linjen Ranstad—Gästad—Rolstadshöjden, och ned mot Ekilla. Nordarmén sökte sig efter och kom fram utefter Ranstad, Kumla, Bristad och Ölsta. Samtidigt sändes en grupp över Vassunda in på Venngarnslandet. Slutligen intog också artilleriet nya uppställningsplatser.

Denna framryckning försiggick utan större svårighet, men den skulle komma att mötas av ett fruktansvärt motstånd. Sydarmén hade nämligen fått upp sin huvudstyrka, från vilken starka avdelningar gingo upp på vänstra flygeln på linjen Ölsta—Rävsta. Dessa rörelser utfördes med en förvånande hastighet, och solen hade knappast hunnit till middagshöjd, när ett stort samtidigt anfall utefter hela linjen igångsattes av sydarmén. I en stor båge från ställningarna utmed vägen Ölsta—Rävsta stormade infanteriet fram, medan kavalleriet satte in ängre åt nordväst. Anfallet understöddes av kraftig eld från tyngre artilleri amtidigt som helt plötsligt ett flertal granater från de mest orörda

Uppi. F.

Expressupplagan

Pris 6 öre

På järnvägarna samt i orter belägna längre än 200 km. fr. Stockholm 10 öre.)

N:r 269

Utkommer

AFTONBLADET

Stockholm Onsdagen den 4 Oktober 1916

Statsminister Hammarskjöld om Sverges ställning i världskriget.

Intervju med en amerikansk tidningsman.

"Det enda för oss bestämmende är omsorgen om vårt lands framtid, självständighet och ekonomiska utveckling, och vi kunna icke, för att undvika olägenheter för ögonblicket, gå så långt, att vi därmed skulle sätta i fara vårt värt oberoende eller vår utveckling."

I de amerikanska tidningarna läses, enligt Dagens Nyheter, nedanstående intervju med statsminister Hammarskjöld. Intervjuaren är mr. Bouton, korrespondent i Stockholm för Associated Press.

Intervjun lyder sålunda (underrubriken tillsatta av oss):

Sverige har genast vid krigsutbrottet förklarat sin absoluta neutralitet. Hela dess upprädande sedan dess har stått i fullaste överensstämmelse med denna förklaring och alla rykten eller anklagelser att det gjort eller ämnar göra något som skulle vara oförenligt därmed bero antingen på oförmåga att förstå vårt läge eller på andra, foga aktningsvärdta motiv. Alltid när Sverige tagit något steg som vällat den ena eller andra krigförande partens missdag har dess handlingsätt uteslutande dikterat av hänsynen till landets egna nödvändigt trängande behov och av omsögen om dess framtidens välfärd, men icke av någon partiskhet för eller emot någon av de krigförande. Vi hysa den uppriktiga förhoppningen att de krigförande icke skola göra det omöjligt för oss att fortfarande iakttaga denna hållning ända till krigets slut.

Detta var ledtråden i statsminister Hammarskjölds uttalanden under intervjuen. Åter och åter framhöll han den svenska regeringens önskan att oryggligt fullfölja den opartiskhetens politik som den hittills tillämpat. "När ni lärt känna svenskarna närmare", tillade han, "så tror jag ni kommer att finna att när de säga eller lova någonting, så mena de att hålla det".

Försök att medla mellan de krigförande ha inga utsikter att lyckas.

I den komuniké som utfärdades den 23 september efter den senaste ministerkonferensen i Kristiania hette det, att "de tre landens regeringar är ene om att under föreliggande omständigheter det för dem icke kan komma i fråga att vare sig ensamma eller i förening med andra neutrala regeringar ta initiativet till en medling mellan de krigförande makterna".

Statsminister Hammarskjöld utvecklade nu närmare för mig varför dena hållning måste intagas.

"Antag", sade han, "att vi, sådan ställningen nu är och med den stämning som förefinnes hos de krigförande, skulle företa oss att erbjuda våra tjänster som medlare. Vad skulle bli resultatet? Jo, vi skulle ha kompromitterat centralmakterna, ty deras fiender skulle säga att Tyskland begärt vår intervention och att således dess läge, måste vara ytterst vansktigt. På samma gång skulle vi ha väckt entemakternas missdag; de skulle säga att vi intervernerade för att hjälpa deras fiender. Båda sidor skulle således känna det som om vi begått en icke neutral handling och vi skulle icke ha uträttat någonting annat än att på båda sidor öka mistankarna mot oss. Och utsikterna till framgång skulle vara lika med noll.

Ja", fortsatte excellensen med ett smäleende, "jag tör knappt säga att jag hoppas att det skall bli fred."

Man måste reagera mot de krigförandes övergrepp.

Under fortsättningen av intervjuen berörde statsministern vissa åtgärder av de krigförande makterna som omnämnts i Kristianiakommunikén, särskilt förstörandet av neutrala fartyg, ingreppen i den neutrala sjöfarten överhuvud och de "svarta listorna".

I sin protest mot de sistnämnda befinner sig Sverige i överensstämmelse med Förenta staterna.

"Man kan omöjligt gå med på de svarta listorna", sade statsministern, "icke blott på grund av det sätt varpå de verka nu, utan lika mycket för deras verkningar i framtiden mot dem som blivit uppförda på dem. Vi anse att de innebär ett orättmäktigt försök att beröva vissa av våra medborgare deras rättigheter och vi vilja icke finna oss i att svenska undersåtar förlora något av sina borgerliga rättigheter annat än genom laga domstols utslag. Det gläder oss att Förenta staterna vidtagit åtgärder i detta avseende och vi ha med tillfredsställelse sett andra steg av samma regering till försvar för de neutralas rättigheter och för uppriktthållandet av den internationella rättens bestämmelser. Jag får kanske säga att vi redan före konferensen i Kristiania, bemödat oss om att hålla oss i kontakt med Förenta staterna rörande ett uppträdande i denna riktning. Kristianiakommunikén lägger vikt vid önskvärdheten av ett mera omfattande och på samma gång mera inten-

sivt samarbete mellan de neutrala. Vi hoppas att Förenta staternas traditionella politik icke skall förhindra dem från att under närvärande exception.

(Forts. på 3:e sidan.)

närkningssvård tränig i att i stora kvantiteter leverera den engeleka världskonträren i ämnet, sådan den hunnit utbildas sedan det första krigsårets tvekan i fråga om argumentationen hunnit ersättas av den enkla satsen, att med allmakten till sjöss följer rätten till dess utövande. Ekot av vad som baron Adelwärds lyssnat till i London ljuder med största tydlighet i hans ord, om huru "de rent teoretiska spörsmålen om den internationella rättens verkliga innebörd och giltighet är icke av så stor betydelse för bedömandet av den nu föreliggande krigssituationen".

E. Lundvik & C:o.

Rt. 52 95. Brunkebergstorg 16.

Nytt svenskt statslån.

Femprocentigt 50-miljonerlån till 99½ proc. emissionskurs.

Som Aftonbladet redan i tisdagens kvällsupplaga hade tillfälle meddelat utbjudes i dag till teckning ett nytt svenskt statslån på 50 milj. kr. Emissionskurserna är denna gång, om också icke pari, så likväld bra nära, nämligen 99½ procent, plus en tjugondels procentsersättning för stämpel. Räntesatsen är 5 proc.

Obligationerna, som utgivs i valörer på 10,000 kr., 5,000 kr., 1,000 kr., 500 och 100 kr., äro försedda med halvårsvia den 15 mars och 15 sept. förfallande räntekuponper. De tillhandahållas, förutom genom riksgäldskontoret och Sveriges riksbank, genom Stockholms handelsbank, Skandinaviska kreditaktiebolaget, Stockholms enskilda bank, aktiebolaget Göteborgs bank samt aktiebolaget Sveriges privata centralbank. Ett konsortium bestående av de nämnda bankerna deltar nämligen i läneoperationen, och det är erfarenheten från föregående emissioner som även denna gång föranlett riksgäldskontoret att försäkra sig om de ledande bankernas medverkan.

Teckningar utöver 50 milj. kr. komma denna gång icke att emottagas.

Tecknare, vilka önska i statsskuldboken inskriva tecknat obligationsbelopp,

böra anmäla detta i samband med teckningen.

Till tecknarens bekvämlighet har inbetalningstiden för tecknade belopp utsträckts ända till den 15 april 1917.

Vi vilja i detta sammanhang bringa

i erinran den icke oväsentliga fördelen

för en tecknare att låta inskriva sig i

statsskuldboken. Härigenom äger man

nämligen rätt att mot särskilt certifi-

kat deponera sina obligationer i riks-

gäldskontoret, vilket är i många fall

betyggande.

Så lunda är certifikatsinnehavarens

tryggad mot förlust i följd av stöld,

eldsvåda eller annan olyckshändelse.

Besväret med kupongernas klippning

och inkassering undvikas, vilket sär-

skilt för i landsorten bosatta personer

torde äga betydelse. Dessutom kunna

vid obligationernas inskrivning i stats-

skuldboken med fullmäktiges medgi-

vande göras särskilda villkor och för-

behåll i avseende på dispositionsrädden

över obligationerna eller den utfallan-

de räntan därå, vilket kan äga värdé

synnerligast vid inskrivning för omny-

digas räkning eller till förmån för all-

männyttiga inrättningar

*

Det är femte gången sedan krigets utbrott ett svenskt statslån hembjudes till teckning inom landet. Hösten 1914 upptogs det första å 30 milj. kr.,

därefter ett annat på 35 i januari 1915,

vidare ett tredje i april samma år, som

först sattes till 50 milj. kr., men då det

visade sig övertecknat med 33 milj. kr.,

höjdes det till 75 milj. Det fjärde i

ordningen gällde 80 milj. kr. och ut-

bjöde i februari i år till 98 procents

emissionskurs. Sammanlagt är det så-

lunda, om det nu utbudna lånnet med-

räknas, $\frac{1}{4}$ miljard kr., som staten upp-

lånat på den inhemska marknaden.

Det nya lånnet har övertagits fast till

större delen av beloppet. Det nämnda

bankkonsortiet har nämligen för sin

del tagit 38 miljoner och riksbanken 6,

varför riksgäldskontoret alltså ej har

mera än 6 miljoner att placera.

*

Cyanväteförgiftningen på

"Vaxholm I" konstaterad.

På tisdagen förrättades av andre stads-

läkaren dr Hultqvist obduktion på styr-

mannen Nils Henriksson, vilken som

bekant för å veckan hittades död i sin

hytt å ångaren "Vaxholm I". Det blev

därvid konstaterat, att dödsorsaken, så

som man ju också tidigare med stor sä-

kerhet kunde antaga, var förgiftning

av cyanväte, som utvecklats vid en des-

infektion ombord. Poliskammaren kom-

mer nu att åter prova frågan om even-

tuellt åtal mot desinfektören.

99½ procent, plus en tjugondels pro-
centsersättning för stämpel. Räntesat-
sen är 5 proc.

Obligationerna, som utgivas i valö-
rer på 10,000 kr., 5,000 kr., 1,000 kr.,
500 och 100 kr., äro försedda med halv-
årsvis den 15 mars och 15 sept. förfal-
lande räntekuponger. De tillhanda-
hållas, förutom genom riksgäldskonto-
ret och Sverges riksbank, genom Stock-
holms handelsbank, Skandinaviska kre-
ditaktiebolaget, Stockholms enskilda
bank, aktiebolaget Göteborgs bank samt
aktiebolaget Sverges privata central-
bank. Ett konsortium bestående av de
nämnda bankerna deltar nämligen i
låneoperationen, och det är erfaren-
heten från föregående emissioner, som
även denna gång föranlett riksgälds-
kontoret att försäkra sig om de le-
dande bankernas medverkan.

Teckningar utöver 50 milj. kr. kom-
ma denna gång icke att emottagas.
Tecknare, vilka önska i statsskuldbö-
ken inskriva tecknat obligationsbelopp,
böra anmäla detta i samband med teck-
ningen. Till tecknarens bekvämlighet
har inbetalningstiden för tecknade be-
lopp utsträckts ända till den 15 april

spärkningsvärd tränig i att i stora kvantiteter leverera den engeleka vulgärdoktrinen i ämnet, sådan den hunnit utbildas sedan det första krigsårets tvekan i fråga om argumentationen hunnit ersättas av den eukla satsen, att med allmakten till sjöss följer rätten till dess utövande. Ekot av vad som baron Adelwärd lyssnat till i London ljuder med största tydlighet i hans ord, om huru "de rent teoretiska spörsmålen om den internationella rättens verkliga innebörd och giltighet är icke av så stor betydelse för bedömandet av den

E. Lundvik & C:o.

Rt. 52 95. Brunkebergstorg 16.

Nytt svenskt statslån.

Femprocentigt 50-miljonerlån till 99½ proc. emissionskurs.

Som Aftonbladet redan i tisdagens kvällsupplaga hade tillfälle meddelat utbjudes i dag till teckning ett nytt svenskt statslån på 50 milj. kr. Emissionskursen är denna gång, om också icke pari, så likväl bra nära, nämligen 99½ procent, plus en tjugondels procentersättning för stämpel. Räntesatsen är 5 proc.

Obligationerna, som utgivs i valörer på 10,000 kr., 5,000 kr., 1,000 kr., 500 och 100 kr., äro försedda med halvårsvia den 15 mars och 15 sept. förfallande räntekuponger. De tillhandahållas, förutom genom riksgäldskontoret och Sveriges riksbank, genom Stockholms handelsbank, Skandinaviska kreditaktiebolaget, Stockholms enskilda bank, aktiebolaget Göteborgs bank samt aktiebolaget Sveriges privata centralbank. Ett konsortium bestående av de nämnda bankerna deltar nämligen i låneoperationen, och det är erfarenheten från föregående emissioner, som även denna gång föranlett riksgäldskontoret att försäkra sig om de ledande bankernas medverkan.

Teckningar utöver 50 milj. kr. komma denna gång icke att emottagas. Tecknare, vilka önska i statsskuldboken inskriva tecknat obligationsbelopp, böra anmäla detta i samband med teckningen. Till tecknarens bekvämlighet har inbetalningstiden för tecknade belopp utsträckts ända till den 15 april 1917.

Vi vilja i detta sammanhang bringa i erinran den icke oväsentliga fördelen för en tecknare att låta inskriva sig i statsskuldboken. Härigenom äger man nämligen rätt att mot särskilt certifikat deponera sina obligationer i riksgäldskontoret, vilket är i många fall betryggande.

Sålunda är certifikatsinnehavarens tryggad mot förlust i följd av stöld, eldevåda eller annan olyckshändelse. Besväret med kupongernas klippning och inkassering undvikes, vilket särskilt för i landsorten bosatta personer torde åga betydelse. Dessutom kunna vid obligationernas inskrivning i statsskuldboken med fullmäktiges medgivande göras särskilda villkor och förbehåll i avseende på dispositionsrätten över obligationerna eller den utfallande räntan därå, vilket kan åga värde synnerligast vid inskrivning för omnydigas räkning eller till förmån för allmännenytta inrättningar.

Det är femte gången sedan krigets utbrott ett svenskt statslån hämtjades till teckning inom landet. Hösten 1914 upptogs det första å 30 milj. kr., därefter ett annat på 35 i januari 1915, vidare ett tredje i april samma år, som först sattes till 50 milj. kr., men då det visade sig övertecknat med 33 milj. kr.,

"Mr Morris", sade han, "har blivit ofantligt populär här. Han har sympatier från alla håll. Det är en älskvärd personlighet. Och vi är glada att veta, att våra känslor gentemot honom är besvarade, såsom han visat genom de vänliga ord han fällt om oss i Amerika och även efter sin återkomst."

Statsminister Hammar-skjöld om Sverges ställning i världskriget.

(Forts. från 1:a sidan.)

nella förhållanden intressera sig för ett dylikt samarbete."

Närmare samarbete mellan de neutrala önskvärt.

"Det är inte lätt för amerikaner att göra klart för sig svårigheterna i vårt läge" fortsatte excellensen. Amerika ligger så långt bort från skädeplatsen för konflikten, det är så stort och ekonomiskt så starkt, att det hittills icke på allvar behövt kännna resultaten av krigets inverkan på dess normala verksamhet. Men den tiden kommer nog då också Amerika får kännning av det. För ögonblicket måde materiella fördelarna uppväga olägenheterna, men det är omöjligt att en så stor del av världen under obegränsad tid kan befina sig i sin nuvarande onaturliga och kaotiska situation utan att Amerika också kommer att lida därav.

Här i Sverige lida vi därunder och ha lidit av dessa misförhållanden så gott som från början. Ni känner till det sätt, varpå det fordras av oss att vi skola begränsa vår import till vissa kvantiteter av vissa varor. Dessa kvantiteter fixeras efter genomsnittskonsumtionen under föregående år, men ingen hänsyn tas till att våra behov ökas eller på annat sätt förändras eller till den omständigheten, att vi omöjligt kunna samtycka till en begränsning, som hindrar vår industri utveckling. Huru skall denna utveckling kunna fortgå, om vi inskränks till en mer eller mindre godtyckligt begränsad och i alla händelser otillräcklig tillförsel av råmaterial?

Den svenska neutralitetspolitikens innebörd.

Såsom jag redan sagt, ingenting som vi i detta avseende företagit oss är på något sätt förestavat av för saken främmande hänsyn eller av sympatier för den ena eller andra av de krigförande. Det enda för oss bestämmande är omsorgen om vårt lands framtid självständighet och ekonomiska utveckling och vi kunna icke, för att undvika olägenheter för ögonblicket, gå så långt att vi därmed skulle sätta i fara våre sig vårt oberoende eller vår utveckling. Restriktioner, som för det stora Amerika göra sig endast obetydligt kännbara, kunna hos oss beröra vitala intressen. Vi är övertygade att Förenta staterna, som i lika hög grad som vi uppskatta sitt lands oberoende och sina medborgares lagliga rättigheter, i vår ställning skulle känna och handla precis som vi."

Efter sitt uttalande om omöjligheten för Sverige att erbjuda medling och om Amerikas åtgärder för att hävda den internationella rätten fortsatte statsministern:

"Amerika befinner sig i ett lyckligt läge. Det är den största av alla neutrala makter, långt borta från stridsbullet, och äger självt omäktliga resurser. Det behöver inte så särdeles göra sig bekymmer om det ena eller andra steget som det tar skulle göra det impopulärt hos någondera av de krigförande."

Ryktena om Sverges ingripande i kriget.

Statsminister Hammar-skjöld avvände utan vidare den massa rykten som dyka upp allt emellanåt om att Sverige skulle vara på vallen att kasta sig in i kriget och liknande prat. Då jag frågade honom om en förklaring på dessa ryktens uppkomst, svarade han torrt:

"Nervositet, eller också avsikter som jag inte vet någonting om."

Han talade i värmaste ordalag om amerikanska ministern Morris.

"Mr Morris", sade han, "har blivit ofantligt populär här. Han har sympatier från alla håll. Det är en älskvärd personlighet. Och vi är glada att veta, att våra känslor gentemot honom är besvarade, såsom han visat genom de vänliga ord han fällt om oss i Amerika och även efter sin återkomst."

Statsminister Hammar-skjöld om Sveriges ställning i världskriget.

(Forts. från 1:a sidan.)

nella förhållanden intressera sig för ett dylikt samarbete."

Närmare samarbete mellan de neutrala önskvärt.

"Det är inte lätt för amerikaner att göra klart för sig svårigheterna i vårt läge" fortsatte excellensen. Amerika ligger så långt bort från skädeplatsen för konflikten, det är så stort och ekonomiskt så starkt, att det hittills icke på allvar behövt känta resultaten av krigets inverkan på dess normala verksamhet. Men den tiden kommer nog då också Amerika får kännings av det. För ögonblicket må de materiella fördelarna uppväga olägenheterna, men det är omöjligt att en så stor del av världen under obegränsad tid kan befina sig i sin nuvarande onaturliga och kaotiska situation utan att Amerika också kommer att lida därav.

Här i Sverige lida vi därunder och ha lidit av dessa misförhållanden så gott som från början. Ni känner till det sätt, varpå det fordras av oss att vi skola begränsa vår import till vissa kvantiteter av vissa varor. Dessa kvantiteter fixeras efter genomsnittskonsumtionen under föregående år, men ingen hänsyn tas till att våra behov ökas eller på annat sätt förändras eller till den omständigheten, att vi omöjligt kunna samtycka till en begränsning, som hindrar vår industri utveckling. Huru skall denna utveckling kunna fortgå, om vi inskränks till en mer eller mindre godtyckligt begränsad och i alla händelser otillräcklig tillförsel av råmaterial?

Den svenska neutralitetspolitikens innehörd.

Såsom jag redan sagt, ingenting som vi i detta avseende företagit oss är på något sätt förestavat av för saken främmande hänsyn eller av sympatier för den ena eller andra av de krigförande. Det enda för oss bestämmande är omsorgen om vårt lands framtida självständighet och ekonomiska utveckling och vi kunnas icke, för att undvika olägenheter för ögonblicket, gå så långt att vi därmed skulle sätta i fara vare sig vårt oberoende eller vår utveckling. Restriktioner, som för det stora Amerika göra sig endast obetydligt kännsbara, kunnas hos oss beröra vitala intressen. Vi är övertygade att Förenta staterna, som i lika hög grad som vi uppskatta sitt lands oberoende och sina medborgares lagliga rättigheter, i vår ställning skulle känna och handla precis som vi."

Efter sitt uttalande om omöjligheten för Sverige att erbjuda medling och om Amerikas åtgärder för att hävda den internationella rätten fortsatte statsministern:

"Amerika befinner sig i ett lyckligt läge. Det är den största av alla neu-

platsen för konflikten, det är så stort och ekonomiskt så starkt, att det hittills icke på allvar behövt känna resultatet av krigets inverkan på dess normala verksamhet. Men den tiden kommer nog då också Amerika får kännung av det. För ögonblicket må de materiella fördelarna uppväga olägenheterna, men det är omöjligt att en så stor del av världen under obegränsad tid kan befina sig i sin nuvarande onaturliga och kaotiska situation, utan att Amerika också kommer att lida därav.

Här i Sverige lida vi därunder och ha lidit av dessa misförhållanden så gott som från början. Ni känner till det sätt, varpå det fordras av oss att vi skola begränsa vår import till vissa kvantiteter av vissa varor. Dessa kvantiteter fixeras efter genomsnittskonsumtionen under föregående år, men ingen hänsyn tas till att våra behov ökas eller på annat sätt förändras eller till den omständigheten, att vi omöjligt kunna samtycka till en begränsning, som hindrar vår industri utveckling. Huru skall denna utveckling kunna fortgå, om vi inskränkas till en mer eller mindre godtyckligt begränsad och i alla händelser tillräcklig tillförsel av råmaterial?

Den svenska neutralitetspolitikens innebörd.

Såsom jag redan sagt, ingenting som vi i detta avseende företagit oss är på något sätt förestavat av för saken främmande hänsyn eller av sympatier för den ena eller andra av de krigförande. Det enda för oss bestämmande är omsorgen om vårt lands framtidens självständighet och ekonomiska utveckling och vi kunna icke, för att undvika olägenheter för ögonblicket, gå så långt att vi därmed skulle sätta i fara våre sig vårt oberoende eller vår utveckling. Restriktioner, som för det stora Amerika göra sig endast obetydligt känbara, kunna hos oss beröra vitala intressen. Vi äro övertygade att Förenta staterna, som i lika hög grad som vi uppskatta sitt lands oberoende och sina medborgares lagliga rättigheter, i vår ställning skulle känna och handla precis som vi."

Efter sitt uttalande om omöjligheten för Sverige att erbjuda medling och om Amerikas åtgärder för att hävda den internationella rätten fortsatte statsministern:

"Amerika befinner sig i ett lyckligt läge. Det är den största av alla neutrala makter, långt borta från stridsbullret, och äger självt omättliga resurser. Det behöver inte så särdeles göra sig bekymmer om det ena eller andra steget som det tar skulle göra det impopulärt hos någondera av de krigförande."

Ryktena om Sveriges ingripande i kriget.

Statsminister Hammarskjöld avvisade utan vidare den massa rykten som dyka upp allt emellanåt om att Sverige skulle vara på vippen att kasta sig in i kriget och liknande prat. Då jag frågade honom om en förklaring på dessa ryktens uppkomst, svarade han torrt:

"Nervositet, eller också avsikter som jag inte vet någonting om."

Han talade i varmaste ordalag om amerikanska ministern Morris.

147

68 Washington Square, South,
New York City.

68 Washington Square South,
New York City.

May 12, 1916.

Manifesto for Neutrality in War and Peace
Dr. Harry P. Judson, President,
University of Chicago,
Chicago, Ill.

My dear Dr. Judson:-

We take the liberty of enclosing here-with a copy of a manifesto advocating the maintenance of a strict neutrality for which the first signers wish to secure the signatures of one thousand representative Americans.

We trust this manifesto expresses your own sentiments and that you will add your name to the list of signatures. We believe that during the crises that arise in a time of world warfare, a manifesto thus signed will do much toward encouraging such an attitude on the part of our people as will enable this country to play a highly useful part in the restoration of peace.

Will you please let us hear from you at your early convenience? If you can suggest the names of any persons who would be interested in signing this manifesto, we shall greatly appreciate the courtesy.

With sincere regards, we beg to remain,

Respectfully yours,

J. E. Harry

Sec.

TEH/H

68 Washington Street,
New York City.
May 15, 1916.

Dr. Harry P. Tugman, President,
University of Chicago,
Chicago, Ill.

My dear Dr. Tugman:-

We take the liberty to enclose herewith
with a copy of a manuscript addressed to the writer
from some of our most distinguished
friends who have some time to give to the
American Federation of Labor.

We trust this manuscript expresses your
views on the subject very well and we
would like to have it published. We will
present it to the editor of the New
York Tribune, a man of much
fame and influence, and hope
it will receive the attention
of our people as well as this country
of America.

Will you please let us know how you
feel about this communication? It can only affect
the names of such persons who may be interested
in signing this manuscript, we shall respect the
privacy of the conferees.

With sincere regards, we beg to remain

Respectfully yours,

John H. S.

Sec.

THE H

68 Washington Square, South,
New York City.

MANIFESTO FOR NEUTRALITY IN THE INTEREST OF PEACE.

"Diversions among us would be fatal to our peace of mind and might seriously stand in the way of the proper performance of our duty as the one great nation at peace, the one people holding itself ready to play a part of impartial mediation and speak at the councils of peace and accommodation, not as a partisan but as a friend.

"The United States must be neutral in fact, as well as in name during these days that are to try men's souls. We must be impartial in thought as well as in action, must put a curb upon our sentiments as well as upon every transaction that might be construed as a preference of one party to the struggle before another." - From President Woodrow Wilson's neutrality Proclamation of August 18, 1914.

We, the undersigned citizens representing differing opinions with regard to the causes, events and possible outcome of the present conflict in Europe, desire at this critical time most earnestly to urge upon the national, state and municipal authorities, upon all religious, philanthropical and educational organizations, upon the press, upon industrial and commercial bodies of every kind, and upon all individual citizens, the maintenance of a strict neutrality in actions and as far as may be in words, as well as the furtherance of whatever seems calculated to foster internal tranquility, to promote through peaceful and unpartisan means the beneficent influence of this country upon the nations engaged in war and to secure the speedy restoration of international peace.

(SIGNED) George B. McClellan, Princeton, New Jersey
William P. Trent, New York City
William Jennings Bryan, Lincoln, Nebraska
Rev. John Haynes Holmes, Church of the Messiah,
New York
David Starr Jordan, Chancellor Leland Stanford
University, California
Rudolph Spreckels, San Francisco, Cal.
Rev. Dr. Washington Gladden, Columbus, Ohio
John Bigelow, Highland Falls, N. Y.
Harrison Randolph, President of the College of
Charleston, Charleston, S. C.
Henry Mitchell MacCracken, Chancellor-Emeritus
of New York University, N. Y.
A. R. Talbot, Head Consul Modern Woodmen of
America, Lincoln, Nebraska
Rev. Charles F. Dole, Boston, Mass.
Edwin J. Clapp, Professor of Economics, New
York University, N. Y.
Rev. Charles M. Sheldon, Topeka, Kans.
Albert D. Bosson, President County Savings Bank
Chelsea, Mass.
Louis C. Elson, Boston, Mass.
Arthur D. Call, Washington, D. C.

(Sign here)

68 Washington Street, Boston,
New York City.

MANIFESTO FOR HUMANITY IN THE INTEREST OF PEACE

"Differences should be won by peaceful means
and based on mutual respect and sympathy among
all the peoples of the world. The first measure of our
duty as far as the present situation is concerned is to
abolish military readiness of all countries and
imperialist intervention, not as a guarantee
of peace but as a means.
The United States must be neutral in fact
as well as in name during these days of
trial men's souls. We must be impartial
throughout but a strict
neutrality is best as well as in action, a
strict neutrality is best as well as in
action. - From President Woodrow Wilson,
September 18, 1914.

We, the undersigned differing denominations
with regard to the possibility and desirability of war
at this critical time most
desirous of peace, desire to make known the principles
of international law and the obligations of
international law and the principles of
justice, upon which the peace, upon which
every kind of intervention is based, must be based,
as far as possible, upon the principles of
justice and humanity, of brotherhood and
mutual assistance of mankind in
the promotion of international peace
and security, do now sign this declaration
as the fundamental basis of
international law and the principles of
justice and humanity, upon which
the peace of the world must be based.

(Signed) George B. McGehee, Princeton, New Jersey
William P. Thorne, New York City
William Jennings Bryan, Lincoln, Nebraska
Rev. John Haynes Holmes, Church of the Messiah,
New York
David Starr Jordan, Cornell University, Ithaca, New York
University, Columbia, New York
Rutherford B. Hayes, San Francisco, Calif.
Rev. Dr. Washington Gladden, Columbus, Ohio
John D. Long, Hastings-on-Hudson, N.Y.
Harriet Randolph, President of the Office of
Conservation, Cleveland, Ohio
Henry M. Rogers, McCloskey-Hamilton
of New York University
A. R. Taft, Henry Ford, Michigan
American, Indianapolis, Indiana
Rev. Charles L. Dohr, Boston, Mass.
Rufus L. Cobb, Professor of Economics, New
York University, N.Y.
Rev. Charles M. Spelman, Topers, Mass.
Alfred D. Basson, President County Savings Bank
Chicago, Mass.
Louis C. Elson, Boston, Mass.
Arthur D. Galt, Washington, D.C.

(Sign here)

Chicago, May 15, 1916

Dear Sir:-

Your favor of the 12th inst. is received. I can hardly see the occasion for such a manifesto as you propose. Certainly the people of the United States ought to be united, and united in the interests and for the honor, primarily, of our own country. I hardly see, however, that the manifesto to which you refer would conduce to that end.

Very truly yours,

H. P. J. - L.

Mr. T. E. Harré,
68 Washington Square South,
New York City.

CHICAGO, MAY 15, 1929

- 2 -

I believe at this time it is best to move the

now as often times a dove for noisome off sea winds are

Brooks. *Caribou* *Caribou* *Caribou* *Caribou* *Caribou* *Caribou*

...venerdì ed è tot bna struttural ed n1 bettina "bna" bettina ed es

but the two who go to the pleasure-
garden, never see me.

The last of our new teleys now hold up excellently

Leak safety mount

ESTATE PLANNING

Wesleyan Studies 26

• 410 例文

Chicago, October 31, 1916

Dear Mr. Frances:

Thank you very much for your favor
of the 6th inst. with enclosure. I am very much
interested in the interview, and especially in his comments
on the American Minister. The latter by no means surprises
me, but it is of course very good to have it at first hand.
Please give my cordial regards to Mr. and Mrs. Morris, and
believe me,

Very truly yours,

H.P.J. - L.

Mr. Oscar J. Frances
Legation of the United States of America
Stockholm, Sweden

Chicago, October 31, 1916

Dear Mr. Monroe:

Thank you very much for your letter
and I
and especially for your kind words.
I am sorry to say that we have not yet received
any news from our friends in Europe. We have been
expecting to receive some news from them every day,
but so far nothing has come. We are still in
hopeful expectation that they will come soon.
We are sending you a copy of our latest issue of
the "Chicago Daily News" which contains a good
article on the subject of the war in Europe.
Yours very truly,
John H. Johnson

J. H. Johnson

Mr. Monroe,
I am sorry to say that we have not yet received
any news from our friends in Europe. We have been

F Morris I. N. 216

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Stockholm, October 6, 1916.

My dear Mr. Judson,

I am sending you herewith translations of an article I have taken from the Swedish newspapers which was also given to the Associated Press. You will notice that it is the first interview which the Prime Minister of Sweden has given out since the beginning of the war and I thought you would be interested in seeing the latter part of the interview, which I have marked in red pencil.

With kindest regards,

Very sincerely yours,

Oscar F. Hance

Harry Pratt Judson, Esquire,
President of the University of Chicago,
Chicago.

Carrolls Wash March 5th 1917.

115

Mr. Harry Pratt Judson President
University of Chicago.

Dear Dr:

I note in the Oregonian what you and
Dear John H. Wigmore have to say regar-
ding our trouble with Germany. I am
well acquainted with Mr David Starr Gordon.

I am a Mariner, have served England,
Germany and Americas Merchant Marine
also Americas Naval Marine. I can't conceive
that our great learned men are so blind
in trying to impress the Christian
Part of our Population in protecting our
honor, which Germany has insulted.
President Wilson only lately made
a Speech before Congress about a Peace
League of the world. This can only be
accomplished by Civilization and Christianity
over

2

This world of ours is a long distance from
eighteen Poors out Wilson included.
I am here 47 years and was born in 1853.
a few Miles from General von Steuben's
Birthplace. The great old seven year war
General (had 1856-
¹⁷⁶³) von Steuben invited
Prussian Militiamen into Gov. Washing-
ton's Army and we will need some of
this ourselves in a few years from now.
A Letter from Germany Black Boarder out
through English and German Censor advised
me of the death by Starvation of my Sister
63 years old a strong healthy Lady a few
Doors from my Birthplace, a mother beside
the two little Daughters Bedside which where
^{from want of food} dying next susaince. Potatoes and salt
is a meal amongst the Poor in Pomerania
Shame on this great reach Country
helping to starve them and now star-
ving it own poor People for the sake
of English Gold. The Letter states:

that the German People all blame this great
 Country with the Lord even in Germany
 to be responsible for the most part
 of the starvation and misery of millions
 of poor innocent sick and helpless
 Peoples. Ask God if they are right or wrong
 he will answer. The growing in number
 of and size of Submarines, the very weapon
 God gave David to kill Goliath is the answer.
 A great Submarine Surprise will come
 yet as it is in its Infancy as yet. I am
 a Sailor and if I was to ship from New
 Orleans or New York in a vessel carrying
 Wines, War Materials or other Commodities to
 the Nations at war not enemies to my
 Country I want to ask God first if my
 art will be protected by him. I would be
 shipping to help to murder Men, Women
 and Children, if God was to answer me
 over

he will tell me, to sink her instead
 of joining her as a Sailor or Male
 Fleet or. If we loose a few tonnage of
 this class of Christian Patriots we are
 better off without them. These People,
 you and our Administration wish
 to pocket, so we will not loose our
 honor. What about England plundering our
 Mail and blockading Hamburg and
 Bremen also the neutrals helpless.
 Denmark, Norway, Sweden and Halleud?
 I am a man well conversed in Naval and
 Military also History of all nations on
 Earth and I spoke to all nations either
 by Tongue or sign. Germany is better
 off if we declare war, then we have been
 indirectly at war with Germany ever
 since the war started, a murderous
 Bloody one sided neutrality for English
 Gold which represents the Devil

If we shall declare war, we will be about the last to join the English Menagerie and the last nation to get out of it. It will not be doing firing at a lot of old Hulls, our Nation all behind President Wilson, a Part only, the rest may haul with the wolves and this is no lie. The Blockade Line is over 2000 Miles from our Shore where nations are fighting for life and death and existence, we have no business there at all. The Central Powers, have the same right as the Allies. If now our duty, as soon as England refused our Goods to enter Germany to stop our Goods to England, this would be Gods Nemesis. Wilson's Nemesis has been the Devil's Nemesis. I am poor but will not be long on this Earth and if I had 50 years to live, I would not trade Canada Body with Wilson.

over

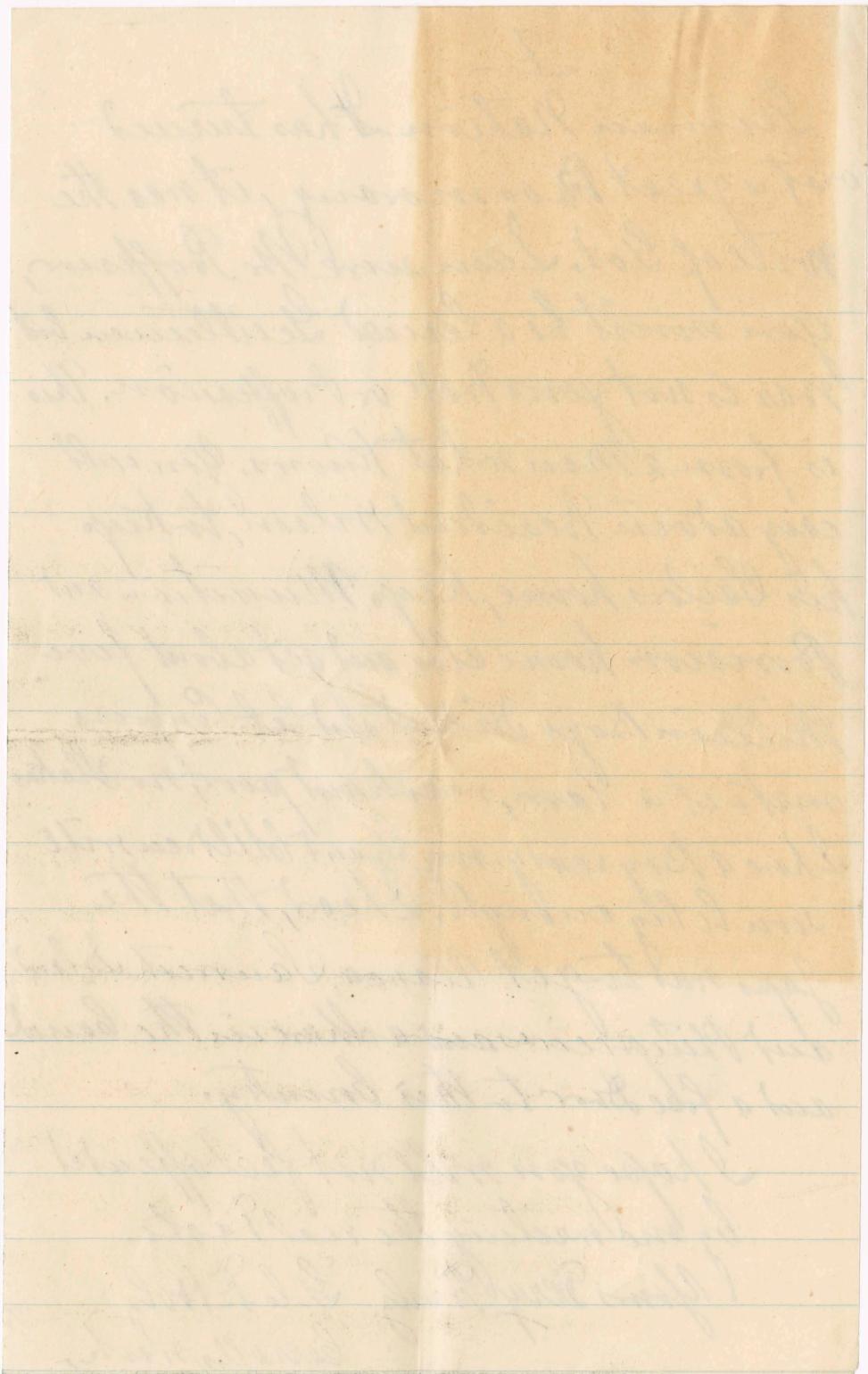
and all his wealth and Gold. Peace is what American Christians want the Heathen want war and Blood and Gold. The golden Calf is their God. As far as Preparations concern, I don't see if any other way now, then that all of our boys under proclaim ^{it} Russian Militarism. We here ~~at~~ brought that far. All the bragging and blustering in our English Papers about our Wealth and Resources later on will bring the Wolf to our Doors. Starvation now is starving us in the Face. The poor man is not able to buy a Soups bone. The Submarine is feeding the Sharks on what we shall eat. This great bloody and uncivilized war, started legally against Serbia, but was fermented by England with the hope of destroying the young and powerfull navy of the

7

German Nation has turned
out a great Boomerang, it was the
will of God. I am sure Mr. Poofferson,
you must be a learned Gentleman but
war is not your Trade or Profession. This
is from a man what knows. You could
easy advise President Wilson, to keep
his Sailors home, keep Munition and
Provision home also and get about five
Million Boys Dilled and let Congress
make it a Law, reach and poor, no Slaves
I have a Boy ready, my Grand Children will
sure be big enough. I hear, that the
Japs was to get Alaska, Sammich Island
and Philippines and a Share in the Canal
and a free door to this Country.

I hope you will not feel offended
by me writing the real facts.

Yours very truly G. L. F. Holz
Carroll, Wash.

LOANS TO ALLIES ARE PROTESTED

Writer Says War Credits Cause High Cost of Living.

WALLA WALLA, Wash., March 2.—(To the Editor.)—Why wait for a Congressional probe to unearth the cause of the present high cost of living when we do know that the foreign demand for our foodstuffs, is, at least, one cause and a big one and that that demand has been "assisted," financed and rendered effective by the war credit we have in various ways extended to the allies? Why not, at once, stop this illegitimate drain upon our resources, if not on behalf of the starving poor, then as a measure of preparedness? We cannot fight on empty stomachs!

According to the letter of international law, our present trade with the allies might be considered neutral. It ill becomes us, however, to insist upon

the letter of the law when, through changing conditions, the letter of the law becomes opposed to the spirit of the law.

When the present rules of international conduct were adopted, trade between countries was reciprocal. If a belligerent was strengthened by her imports from neutrals, she was also proportionately weakened by her exports to neutrals. Such trade, even in munitions of war, did not unduly interfere with the right of a belligerent that neutrals should not lend assistance to the enemy. When, however, such trade ceases to be either directly or indirectly reciprocal and is financed by citizens of neutrals, assistance is lent to the enemy in violation of the rights of the other belligerent.

By obtaining her imports on credit, a belligerent is enabled to divert labor formerly engaged in production for export and home consumption to the carrying on of the war. Hence, to claim that our present lopsided trade with the allies is in compliance with the principles of international law is absurd. Nor does the fact that we would be equally willing to lend Germany such assistance change the character of such trade. We should keep our hands entirely out of the muss.

We deem it incompatible with our sovereignty to permit either or both belligerents to establish recruiting offices for men in this country and, yet, notwithstanding the fact that war is fought with dollars as well as it is with men, we have permitted the allies to establish a recruiting station for dollars in the office of J. P. Morgan & Co., and this was done under the express sanction of the Administration, the question of the neutrality of such war loans having been first submitted to the Administration.

But, as a man said to me the other day, cannot one loan his money to whom and where he pleases? No; not if it be in contravention of the right of his neighbor. There is a gospel of wealth and there is a patriotism of wealth and that gospel and that patriotism does not breed "war babies" by starving the babies of the poor.

It is not the money of the rich but the living of the poor to the amount of over two billions and a half dollars that has been loaned to finance this war. Aside from the question of neutrality, is this right?

It is hard to say to what extent Germany has been goaded into making her ruthless submarine attacks on shipping by our unneutral attitude. This question, however, is no longer open. Right or wrong, we must stand by the Administration in any attitude it may cause this country to take toward foreign nations. It is only insofar as our unneutral conduct has reacted to our own domestic hurt that the question of such conduct remains open.

All honor, however, should be given to our German-American citizens who, notwithstanding that their adopted country is entering this struggle with unclean hands, are willing to fight and die for her.

In closing, I will say that I am neither pro-German nor a "pacifist," but an American citizen begotten of patriotic American forebears running back to the early part of the 17th century and that, in questioning the legality of the war credit we have extended to the allies, I have nothing but the interest of this country at heart.

A. H. SAWYER.

H. M. Wood Disposes of Benton County Tract to Spalding Company.

Through the office of Leon H. Bullier, a timber transaction was concluded

STRUCTURE TO BE

The school building proposed work than any other school build room, a suite of rooms for the con and suites for the domestic science

The plans, prepared by Tourtell resisting construction throughout.

the two stories, with broad steps next Saturday, when a \$60,000 is

Neutralists
Chicago, March 14, 1917

Dear Sir:

Your favor of the 5th inst. is received. I think it altogether likely that we should not agree in opinion on these matters. A striking difference, as I look at it, between the British blockade and the German submarine campaign is that the blockade is in accordance with the recognized rules of international law. The only question at issue on this subject is as to how far that blockade can apply to merchandise intended for a hostile belligerent in transit through a neutral country. The United States can hardly object, however, on that score because the precedents of our Supreme Court during our Civil War were altogether in favor of the English contention. The Court ruled that the ultimate destination of goods decided their nature so far as blockade was concerned. On the other hand, the German submarine campaign rests

Chicago, March 14, 1914

Die Zeit

I .deviseet ai .jari nfd edt to tovai tnoY
ni eetysa jox binode ew fadt yflexi tefzeotis ti hnik
I za „esmeketlii yniki A .etefam esedt no hniko
nawet edt bns obncoold maitik edt neewted ,ti ja nooi
esnabcosz ki si obncoold edt fadt si wiaqmas enkiamna
ylio edT .wsl Isnoiisnkoj to seint bekingosz edt dliw
fadt iak wod of se si toelbna alit no esasj ta noitnep
elitsof a tot bebenetli ealbnadozem of ylqqa nro obncoold
edT .yliunco lantzen a ylqqa tliwet ni tnekefille
eteo fadt no „terewon ,toelde yliun no esatza betinu
.noitnepno obncoold fadt to tovai ni tefzeotis ete wsl tliw
aboo to noitnepno etemitis edt fadt beint tliw edT
.benveosz saw obncoold as iak os eintek tliw obncoold
etzez wiaqmas enkiamna hniko edt ,bns tefzeotis edt no

on an assumption of barring large areas of the high seas against all neutral commerce. This of course is contrary to all the established rules of international law, and of all rights of neutrals. So far as contraband is concerned, as you know it is not only a right of a neutral in time of war to sell contraband to either belligerent, but to prohibit either belligerent from obtaining such contraband would be a gross violation of a neutral obligation.

Your letter is entirely courteous, and I am replying to it frankly for that reason.

Very truly yours,

H.P.J. - L.

Mr. G. C. F. Holz
Carrolls, Washington

aces ydi est to aseta eyle paxtak to poliqmases na no
ydi est to aseta eyle paxtak to poliqmases na no
to bna ,waf lanoitakelk to seint bedalidates est lla et
bedtakelk ai bnedatikos na tkt so .alatiken to alyzit lla
to emit ai latiken a to zdyt a vino ton ai ti wond nov na
tidiq of tkt ,plutegilled kettie of bnedatikos lles of kaw
ed bnow bnedatikos nov a unistdo moxt plutegilled kettie
.polisgilde latiken a to polisgilde asety a
yaylqet na I bna ,anoeftikos yezilne ai zefet lezow
,polas gidek to tkt tkt
Latka gidek lezow

.I - ,L, Q, H

Mr. G. C. R. Holz
Gardiner, New York

Prime Minister Hammarskjöld regarding Sweden's Neutrality.

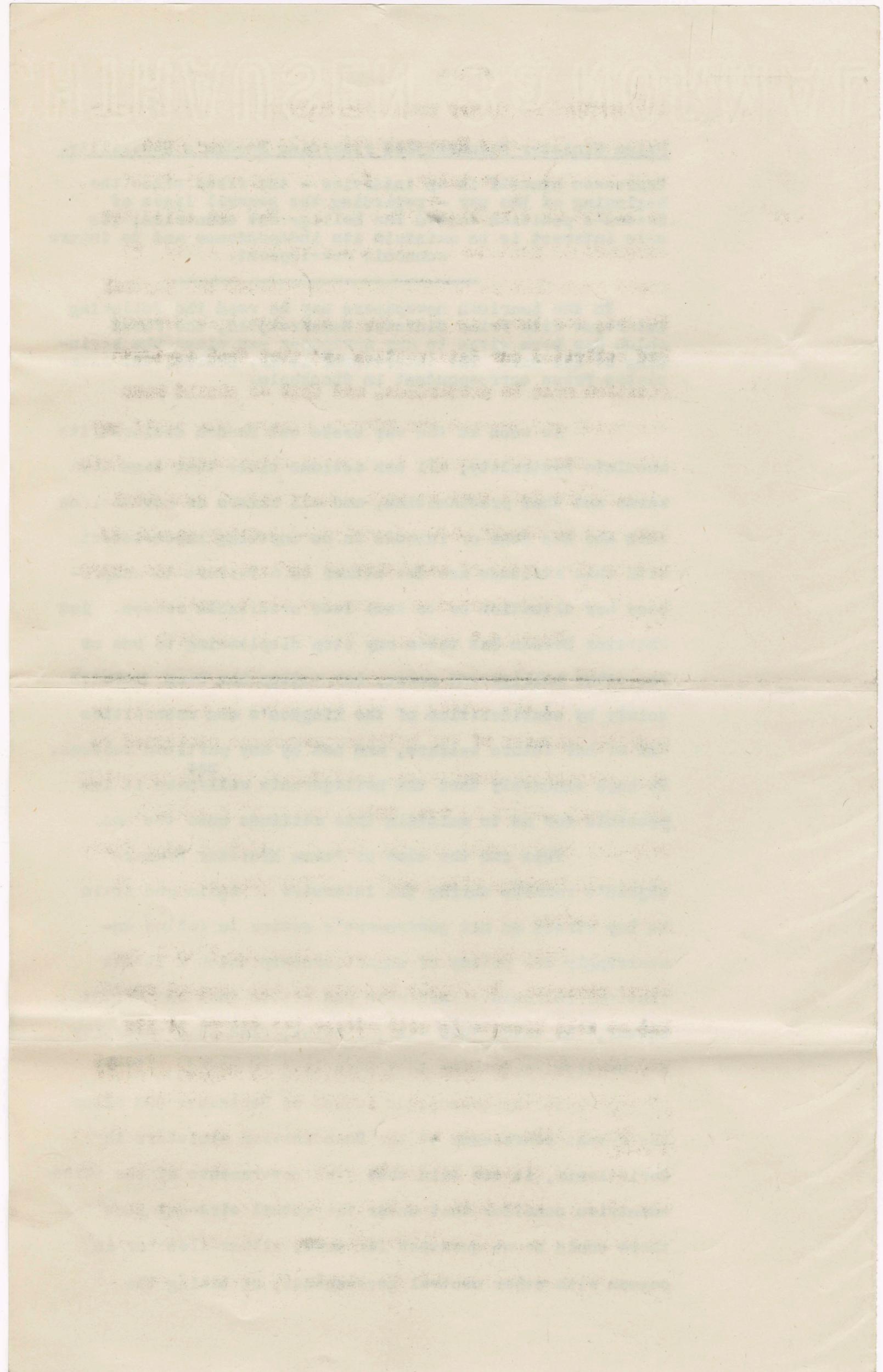
Expresses himself in an interview - the first since the beginning of the war - regarding the general lines of Sweden's position toward the belligerent countries; its sole interest is to maintain its independence and to insure economic development.

In the American newspapers may be read the following interview with Prime Minister Hammarskjöld, the first which has been given to any newspaper man since the beginning of the war. The interviewer is Mr. Bouton, the Associated Press correspondent in Stockholm.

As soon as the war broke out Sweden declared its absolute neutrality; all her actions since that time have borne out that proclamation, and all rumors or accusations that she has done or intends to do anything inconsistent with this attitude are due either to a failure to comprehend her situation or to some less creditable reason. And wherever Sweden has taken any step displeasing to one of the other belligerent power, her action has been dictated solely by consideration of the kingdom's own necessities and of her future welfare, and not by any partisan reasons.
not
We hope sincerely that the belligerents will/make it impossible for us to maintain this attitude unto the end.

This was the clue of Prime Minister Hammarskjöld's remarks during the interview. Again and again he lay stress on his government's desire to follow unwaveringly the policy of unpartisanship which it has thus far followed. "And when you get to know the Swedes better," he said, "you will, I think, find that when they say or promise a thing they mean it."

In the communique issued on September 23d after the recent conference of the Scandinavian ministers in Christiania, it was said that "the governments of the three countries consider that under the actual circumstances there could be no question for them, either alone or in common with other neutral governments, of taking the

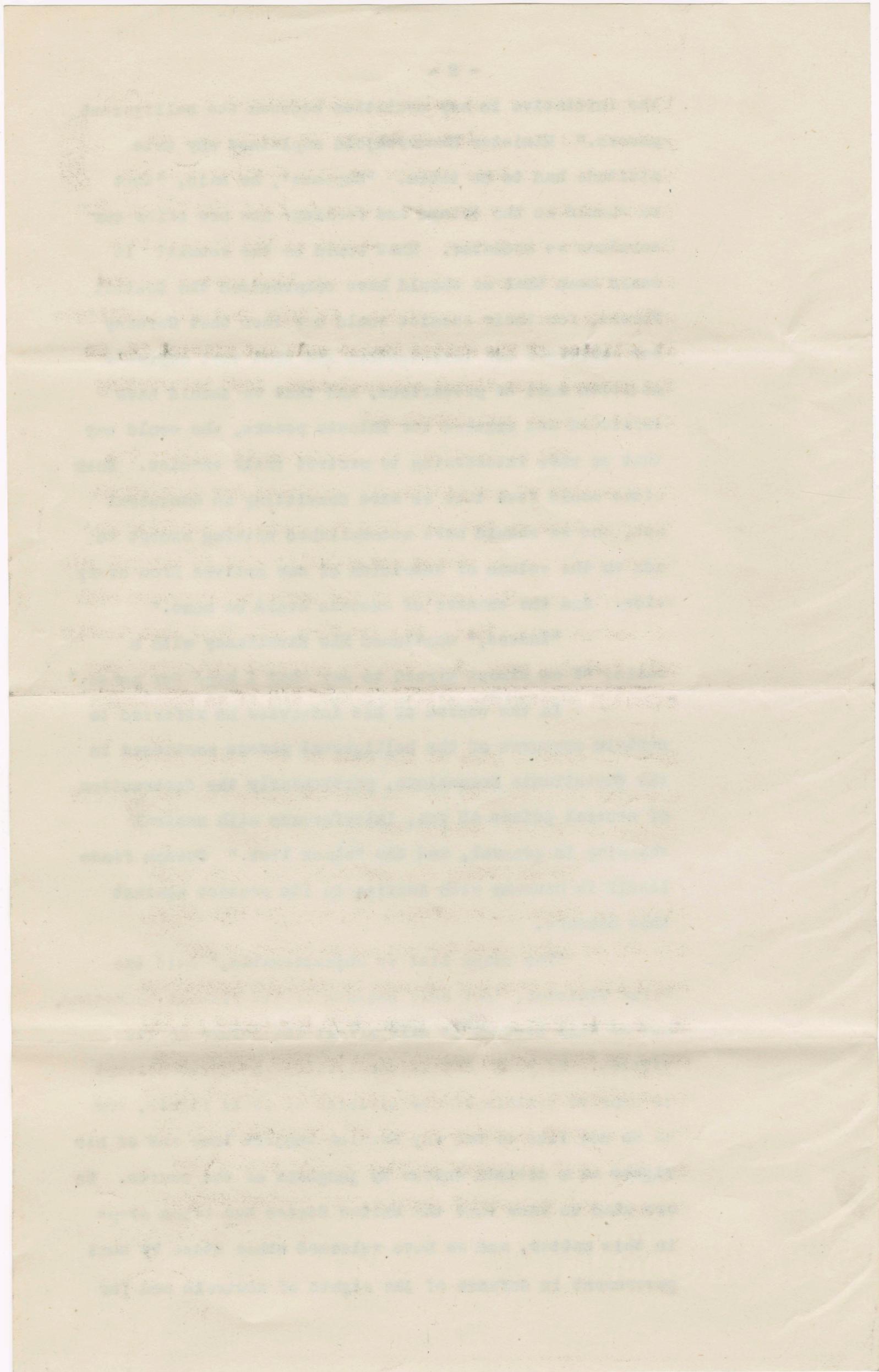

the initiative in any mediation between the belligerent powers." Minister Hammarkjöld explained why this attitude had to be taken. "Suppose", he said, "that we should as the things and feelings now are offer our services as mediator. What would be the result? It would mean that we should have compromised the Central Powers, for their enemies would say then that Germany had solicited our intervention and that that empire's position must be precarious, and that we should have irritated and angered the Entente powers, who would say that we were interfering to protect their enemies. Both sides would feel that we were committing an unneutral act, and we should have accomplished nothing except to add to the volume of suspicion of our motives from every side. And the chances of success would be none."

"Indeed," continued His Excellency with a smile, "I am almost afraid to say that I hope for peace."

In the course of his interview he referred to certain measures of the belligerent powers mentioned in the Christiania communiqué, particularly the destruction of neutral prizes at sea, interference with neutral shipping in general, and the "black list." Sweden finds itself in harmony with America in its protest against this measure.

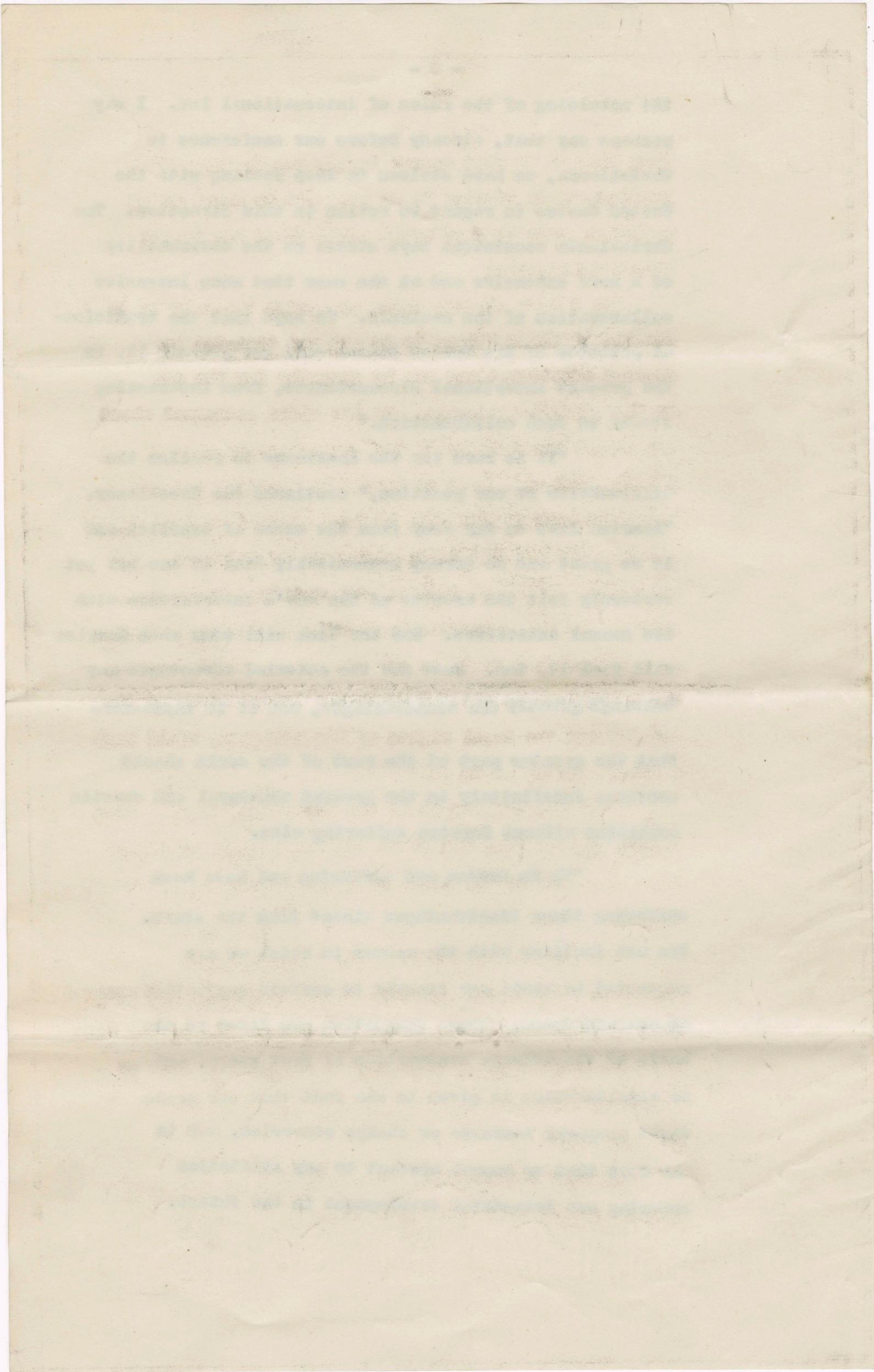
"The black list is objectionable," said the Prime Minister, "not only because of its present operation, but as well because it will affect the future of its victims. We feel that it constitutes an unjust attempt to deprive certain of our citizens of their rights, and we do not like to see any Swedish subject lose any of his rights as a citizen unless by judgment of the courts. We are glad to know that the United States has taken steps in this matter, and we have welcomed other steps by that government in defense of the rights of neutrals and for

the upholding of the rules of international law. I may perhaps say that, already before our conference in Christiania, we have striven to keep feeling with the United States in regard to action in this direction. The Christiania communique lays stress on the desirability of a more extensive and at the same time more intensive collaboration of the neutrals. We hope that the traditional politics of the United States will not prevent it, in the present exceptional circumstances, from interesting itself in such collaboration."

"It is hard for the Americans to realize the difficulties of our position," continued His Excellency. "America lies so far away from the scene of conflict and is so great and so strong economically that it has not yet seriously felt the results of the war's interference with its normal activities. But the time will come when America will feel it, too. Just now the material advantages may outweigh greatly the disadvantages, but it is impossible that the greater part of the rest of the world should continue indefinitely in the present unnatural and chaotic condition without America suffering also.

"We in Sweden are suffering and have been suffering these disadvantages almost from the start. You are familiar with the manner in which we are requested to limit our imports to certain quantities of certain wares. These quantities are fixed on the basis of the average consumption of past years, and no consideration is given to the fact that our needs might properly increase or change otherwise, nor to the fact that we cannot consent to any limitation concerning our industrial development in the future,

Upon what or in what manner is our proper industrial development to proceed if we are held to supplies of materials more or less arbitrarily fixed and at all events inadequate?

"As I have already said, no action taken by us in respect of these things is in any way dictated by foreign considerations nor by sympathy for the one or the other belligerent. We are alone concerned about the future independence and economic development of our country, and we cannot go so far in avoiding present inconveniences placed upon us from without that it would endanger either this independence or development. Restrictions which are felt in comparatively small measure by the great America can strike at our very vitals. We are convinced that, in our situation, the Americans, who appreciate as much as we do the independence of the country and the legal rights of its citizens, would feel and act exactly as we do."

After his remarks about the impossibility of Sweden offering mediation, and about America's steps to secure the observance of the rules of international law, the minister said:

"America is, as I have said, in a fortunate position. She is the greatest of all neutrals, far removed from the strife and with great resources. She really does not need to be greatly concerned about whether this or that step does make her unpopular with one or the other belligerent."

Minister Hammarskjöld dismissed lightly the whole crop of rumors which spring up from time to time, to

the effect that Sweden is on the point of joining the war, and dozens of similar tales. When asked for an explanation of these sayings, he replied drily: "Neurasthenia, or intentions that I don't know."

He spoke in tones of warmest praise about Minister Morris.

"Mr. Morris has become extremely popular here," he said. "He has the liking and sympathy of all classes of Swedes. He is a charming personality, the kind of one/
man that would term a mighty loveworthy man. And we are glad to know that our feelings toward him are reciprocated, as has been shown in the pleasant things he said about us in America, and also after his return. Mrs. Morris shares in her husband's popularity, and has won all hearts here with her gracious hospitality."

-----000-----

11
the following is a copy of a letter from Dr. J. H.

Wright, dated October 25, 1852, to the author.

He has written to me to say that he has

written to you to say that he has